

Sygn. akt III RC 688/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Joanna Tarnowska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. **w Głogowie**

sprawy z powództwa mał. J. S. działającego przez przedstawicielkę ustawową D. M.

przeciwko P. S.

o zasądzenie alimentów

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego powoda J. S. alimenty w kwocie po 350 (trzysta pięćdziesiąt) zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 20-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – D. M., poczynając od dnia 21 sierpnia 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. nie obciąża stron kosztami sądowymi w sprawie,

IV. nadaje wyrokowi w punkcie: I-szym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 688/14

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda J. D. M., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania na rozprawie, domagała się zasądzenia od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego alimentów w kwocie po 1000,00 zł miesięcznie, płatnych do końca każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 21 sierpnia 2014 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż małoletni powód jest synem pozwanego P. S. oraz D. M.. Pochodzi z pozamałżeńskiego związku stron, który trwał do końca 2013 r. Pozwany jest zatrudniony w firmie (...) i osiąga wynagrodzenie w kwocie 2.000,00 zł netto miesięcznie, przedstawicielka ustawowa z kolei osiąga dochód w wysokości 1260,93 zł miesięcznie.

D. M. podniosła, że pozwany nie przyczynia się w żaden sposób do zaspokajania potrzeb syna, jak również nie utrzymuje kontaktów z małoletnim. Zarzuciła, iż miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi łącznie 2032,00 zł. Podała, że na wyżywienie dla niego przeznaczona jest kwota 1294,00 zł miesięcznie; na zakup środków czystości i higieny 182,00

zł miesięcznie, opłaty za media i mieszkanie podzielone po połowie wynoszą 356,00 zł miesięcznie. Na zakup odzieży dla małoletniego D. M. przeznacza około 200,00 zł miesięcznie.

Pozwany P. S. na rozprawie w dniu 19 listopada 2014 r. uznał roszczenie do kwoty po 300,00 zł miesięcznie, w pozostałym zaś zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Z uwagi na problemy z kontaktami z mał. synem pozwany w dniu 03.10.2014 r. złożył do tut. Sądu wnioski o ustalenie kontaktów z dzieckiem. Termin rozprawy w sprawie o sygn. akt (...) wyznaczony został na dzień (...) r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletni powód J. S. jest synem pozwanego P. S.. Urodził się w dniu (...)

dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia J. S. - k. 7 akt.

Przedstawicielka ustawowa mał. powoda – **D. M.** ma 24 lata. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ekonomistą. Prowadzi własną działalność gospodarczą, jest doradcą ds. ubezpieczeń i inwestycji. Osiąga dochód w wysokości 1.260,93 zł netto miesięcznie. Małoletni powód jest jej jedynym synem.

D. M. mieszka wraz z synem w lokalu użyczonym jej przez znajomych. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą łącznie 712,00 zł miesięcznie. Okresowo mieszka z powodami matka przedstawicielki ustawowej, która pomaga w opiece nad małoletnim J.. Matka D. M. nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych, podjęła starania o uzyskanie orzeczenia o niezdolności do pracy.

Przedstawicielka ustawowej mał. powoda nie posiada żadnych oszczędności. We wrześniu 2013 r. zaciągnęła kredyt w banku (...), w kwocie 10.000,00 zł. Pieniądze z kredytu przeznaczyła na bieżące potrzeby. Spłaca z tego tytułu ratę w wysokości po 400,00 zł miesięcznie. D. M. zaległa wobec ZUS – u z zapłatą składki na ubezpieczenie w wysokości 420,00 zł.

Małoletni powód K. S. ma 3 lata, nie korzysta z przedszkola, pozostaje pod opieką matki. Jest zdrowy.

Miesięczne koszty utrzymania przypadające na małoletniego powoda kształtują się w ocenie jego matki na poziomie około 2032,00 zł miesięcznie i składają się nań wydatki na: wyżywienie - 1294,00 zł, środki higieny i kosmetyki – 182,00 zł, odzież – 200,00 oraz 356,00 zł z tytułu kosztów utrzymania mieszkania i opłat za media.

dowód: - zaświadczenie o zarobkach powódki z dnia 18.08.2014 r. i z dnia

18.11.2014 r. – k. 8 i k. 16 akt ,

- wyjaśnienia powódki – k. 19 verte - 20 akt.

Pozwany **P. S.** ma 25 lat, wykształcenie gimnazjalne, które aktualnie uzupełnia w LO dla dorosłych. Małoletni powód jest jego jedynym dzieckiem. Pozwany od dnia 01 września 2011 r. pracuje w firmie (...) spółka z o.o. na stanowisku robotnika transportowego, za wynagrodzeniem 1.818,00 zł netto miesięcznie. Posiada zadłużenie komornicze w kwocie łącznej 56.000,00 zł. Jego wynagrodzenie jest obciążone z tytułu prowadzonego postępowania egzekucyjnego - w wysokości 50%, z tego też powodu faktycznie otrzymuje 900,00 zł. P. S. poza wynagrodzeniem za pracę nie ma innego dochodu.

Pozwany mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe razem z rodzicami, siostrą i bratem. Ojciec pozwanego pracuje w (...) S.A. Oddział (...) R. na stanowisku górnika strzałowego, jego matka pozostaje na utrzymaniu męża. Brat jest bezrobotny, zaś siostra N. S. jest zatrudniona w firmie (...) na stanowisku sprzedawcy, za wynagrodzeniem 1242,12 zł netto miesięcznie, aktualnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Pozwany przekazuje rodzicom z tytułu utrzymania 200,00 zł miesięcznie. Spłaca też ratę kredytu do banku w wysokości 450,00 zł.

Jeszcze będąc w związku z D. M. pozwany zaciągnął w (...) kredyt w wysokości 43.000,00 zł. Kwotę 10.000,00 zł z tego kredytu przeznaczył na wpłatę wadium albowiem zamierzał kupić w drodze licytacji komorniczej dom stanowiący własność ciotki D. M.. Pozwany wygrał przetarg, z powodu jednak braku odbioru technicznego domu bank odmówił mu przyznania kredytu na ten cel. W efekcie pieniądze z pożyczki strony spożytkowały na bieżące potrzeby. Aktualnie tylko pozwany spłaca zadłużenia kredytowe zaciągnięte w okresie kiedy strony pozostawały w pożyciu. D. M. i P. S. rozstali się ostatecznie w maju 2014 r.

dowód: - zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach pozwanego z dnia 18.11.2014 r. –

k. 17 akt,

- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach siostry pozwanego N.

S. – k. 18 akt

- przesłuchanie D. M. – k. 19 v. – 20 akt,

- przesłuchanie P. S. - k. 19 v. – 20 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.i.o.) rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Przepis ten statuuje też, wedle ugruntowanego w orzecznictwie poglądu, zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci (por. orz. SN z dnia 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74; tak też uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 – teza IV, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Przesłanki wyznaczające zakres świadczeń alimentacyjnych określone zostały w art. 135 k.r.i.o., który stanowi, że zakres tych świadczeń zależy usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanego. Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego każdego z rodziców należy ponadto mieć na względzie treść art. 135 § 2 k.r.i.o., zgodnie z którym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Przy ustalaniu wysokości świadczeń alimentacyjnych w odniesieniu do osoby pozwanego znaczenie ma przede wszystkim przesłanka jego możliwości finansowych. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego miesięczny dochód netto pozwanego wynosi 1.818,00 zł. 50% wynagrodzenia P. S. podlega zajęciu komorniczemu, wskutek czego faktycznie otrzymuje on 900,00 zł miesięcznie. Z tych pieniędzy spłaca kredyt w ratach po 450,00 zł miesięcznie oraz przekazuje rodzicom na swoje utrzymanie 200,00 zł. Sąd nie traci z pola widzenia okoliczności tego rodzaju, że zobowiązania kredytowe zasadniczo nie powinny wpływać na zakres świadczeń alimentacyjnych należnych uprawnionemu. W realiach niniejszej sprawy nie sposób jednak nie zauważyć, iż zobowiązania kredytowe P. S. powstały w czasie trwania jego związku z matką małoletniego powoda, która w swoich wyjaśnieniach przyznała, iż środki z kredytów były przeznaczone na wspólne potrzeby stron. Ponieważ stroną umów kredytowych był pozwany (D. M. ówczas nie pracowała, w związku z czym nie posiadała zdolności kredytowej) aktualnie tylko na nim spoczywa obowiązek spłaty zadłużeń, co niewątpliwie przekłada się na jego obecne problemy materialne. Pozwany nie ma też żadnego majątku, nie posiada również własnego lokalu mieszkaniowego. Mieszka w domu swoich rodziców, którzy zważywszy na przekazywaną im przez P. S. kwotę 200,00 zł miesięcznie, ponoszą w ocenie Sądu w znacznym zakresie pozostałe koszty utrzymania dorosłego i pracującego syna. Analizując sytuację zawodową i materialną pozwanego Sąd doszedł do przekonania, iż żądanie od niego alimentów w obecnej sytuacji finansowej w wysokości po 1.000,00 zł miesięcznie, znacznie przekracza jego możliwości majątkowe i zarobkowe, zważywszy na wyrażoną w art. 133 kro zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Wskazana bowiem przez D. M. miesięczna kwota kosztów utrzymania

małoletniego syna – 2032,00 zł biorą pod uwagę dochody rodziców – ojca 1880,00 zł miesięcznie oraz matki – 1.237,47 zł miesięcznie, narusza zasadę równej stopy życiowej rodziców i małoletniego. Z twierdzeń pozwu wynika bowiem, iż koszty utrzymania 3-letniego dziecka są wyżej od kosztów utrzymania jego rodziców. Żadne z nich nie osiąga bowiem wynagrodzenia na poziomie wskazanym przez D. M. jako miesięczne koszty utrzymania dziecka.

Analizując w tym miejscu sytuację materialną i zawodową przedstawicielki ustawowej mał. powoda – D. M., należy zauważyć, że z przedłożonego przez nią zaświadczenia z dnia 18.08.2014 r. wynika, iż osiąga ona dochody w wysokości 1.237,47 zł netto miesięcznie. Podawane przez matkę powoda koszty utrzymania dziecka, zważywszy na poziom osiąganych przez nią dochodów, wskazuje iż są zawyżone i oderwane od realnych możliwości zarobkowych D. M.. Z kolei gdyby uznać, iż faktycznie ponosi ona koszty utrzymania dziecka w kwocie 2032,00 zł miesięcznie, wówczas należałoby przyjąć, że jej faktyczne dochody znacznie przekraczają te deklarowane.

Powódka wskazuje wydatki związane z utrzymaniem mieszkania na kwotę 712,00 zł miesięcznie i koszty te dzieli po połowie między siebie i syna. Nie uszło jednak uwadze Sądu, iż z M. M. (2) i jej dzieckiem mieszka również opiekująca się małoletnim - matka powódki, co siłą rzeczy generuje wyższe koszty utrzymania lokalu.

Odnosząc się do drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek istnienia (i wysokości) obowiązku alimentacyjnego tj. usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu koszty utrzymania zdrowego dziecka w wieku 3 lat wynoszą przeciętnie 500,00 zł miesięcznie. Kwota powyższa jest wystarczającą na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda. W tej sytuacji Sąd ustalił wysokość alimentów od pozwanego na kwotę po 350,00 zł miesięcznie, poczynając zgodnie z żądaniem przedstawicielki ustawowej, od dnia wniesienia pozwu, tj. od 21.08.2014 r. Pozostałe koszty utrzymania powoda w granicach 150,00 zł miesięcznie, winna ponosić również jego matka, która podobnie jak pozwany, także ma obowiązek finansowego utrzymywania syna, oczywiście w wymiarze odpowiednio mniejszym, zważywszy na osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie.

Należy przy tym zauważyć, iż poziom życia rodziców małoletniego nie należy do zbyt wysokich, w związku z czym biorąc pod uwagę zasadę równej stopy życiowej dziecka i rodziców oraz możliwości zarobkowe pozwanego, Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 350,00 zł, jako wygórowane.

Sąd nie obciążył pozwanego, z uwagi na jego dość trudną sytuację finansową, opłatą sądową od uwzględnionej części powództwa, od której strona powodowa była zwolniona.

W oparciu o dyspozycję art. 333. § 1. pkt. 1 k.p.c. , wedle którego sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty, co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące, Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.